

Het bittere kruid

Marga Minco

Download now

Read Online ➞

Het bittere kruid

Marga Minco

Het bittere kruid Marga Minco

Het bittere kruid, bekroond met de Vijverberg prijs, is door de kritiek in binnen- en buitenland unaniem geprezen als een menselijk document van uitzonderlijk gehalte, waarin de schrijfster met een maximum aan soberheid en distantie de ondergang van een joodse familie tijdens het nazibewind getekend heeft.

Vertalingen verschenen onder andere in Amerika, Engeland, Frankrijk, Duitsland, Scandinavië, Hongarije, Rusland en China.

Het bittere kruid Details

Date : Published 1984 by Bert Bakker (first published 1957)

ISBN : 9789060191743

Author : Marga Minco

Format : Paperback 90 pages

Genre : European Literature, Dutch Literature, Fiction, Literature, Historical, Historical Fiction

 [Download Het bittere kruid ...pdf](#)

 [Read Online Het bittere kruid ...pdf](#)

Download and Read Free Online Het bittere kruid Marga Minco

From Reader Review Het bittere kruid for online ebook

Alberto Delgado says

Libro que tiene muchas coincidencias con el famoso diario de ana frank. Aquí igualmente nos encontramos con una judía holandesa en este caso la diferencia está en que ella fue la superviviente de su familia y nos cuenta su experiencia en esta obra. Muy recomendable

Nienke says

Heb besloten om deze review toch maar in het Nederlands te gaan doen, wat ik overigens ook voor andere Nederlandse boeken ga doen.

Ik begrijp niet helemaal waarom veel mensen met zoveel lof over dit boek spreken. Het is redelijk kinderachtig geschreven en er zit niet echt een verhaal in. Je beleefd het boek door middel van korte hoofdstukjes over een bepaald onderwerp. Het boek is compleet geschreven in de ik-vorm, waar ik op zich niet zoveel problemen mee heb, maar op het einde begon het toch redelijk te irriteren.

We volgen de ik-persoon tijdens een korte periode in de oorlog, waarin ze haar familie één voor één verliest. Je leest over de positiviteit die de Joodse mensen hebben. Ze zullen ons toch niet kwaad doen, over dat het snel over zal zijn en ze maar beter niet kunnen onderduiken, want dat is overleven en dat willen ze niet. Ze willen leven.

Wanneer het einde nadert merk je dat het gedachtebeeld bij bepaalde personen omslaat. Ze zien in dat het erger wordt en dat de gruwelijke dingen van de oorlog geen fabel zijn. Helaas is het dan te laat.

Kortom: twee sterren, omdat ik de schrijfstijl niet erg fijn vond en er niet echt een verhaal in zat. Het idee erachter vind ik wel erg fascinerend, alleen heeft het boek het idee niet echt ten goede gedaan, vind ik. Er kon meer.

Edwina Callan says

A young girl describes losing her family members, one by one, during the Holocaust.
So incredibly sad ...

Gerhardus Van Wilgen says

Geschreven vanuit het perspectief van een kind dat de ontwakenende oorlog ervaart neemt Minco de lezer mee naar een tijd in de geschiedenis waar niemand nog wist tot welke genzen van de absurditeit de mensheid in staat was. Het Bittere Kruid is vergelijkbaar met Hadashi No Gen in klaarheid en intensiteit.

Dini Van heumen-hoekman says

Voor mijn Hebban challenge , een boek uit mijn geboortjaar, lijst en ouder dan tien jaar gelezen.
Klein maar mooi verhaal.

Bookguide says

Het verhaal van een Nederlands gezin tijdens de Duitse bezetting in de Tweede Wereldoorlog. Van een Joods gezin, verteld door een schoolmeisje dat het oorlog overleefde. Over hoe zij al vóór de oorlog gepest werd omdat ze Joods was. Over hoe haar vader vertelde dat het allemaal goed zou komen. Over hoe haar vader de sterren voor hun jassen brachten. Over hoe haar oudere zus in Amsterdam opgepakt werd. Hoe haar ouders in een Joodse buurt moesten gaan wonen, dat Joden niet meer naar de film of naar een restaurant mochten gaan. Eindelijk werd haar vader een beetje bang, want misschien konden ze zich toch verstoppen. Over hoe dat niet lukte, maar dat zij zelf wist te ontsnappen. Over hoe ze er uiteindelijk moest onderduiken terwijl de rest van haar familie weg was.

Dit allemaal zonder emotie te beschrijven. Zus opgepakt? Geen beschrijvingen van huilen of angst. Geruchten dat mensen nooit meer terug zouden komen, maar toch hoop dat er na de oorlog het weer normaal zou worden. Alle emoties gedempd, onderdrukt, simpelweg afwezig. Er blijft alleen de leegte, het gemis, maar dit wordt ook niet beschreven. Het is alsof de schrijver haar groot verdriet niet durft uit te spreken.

Zelfs de illustraties in deze uitgave zijn strak, zwart. Ze passen goed bij de sfeer en vertelwijze van het boek. En het bittere kruid van de titel? Dat kan wijzen naar bittere kruiden die gegeten worden tijdens het Pesachfeest, maar ook waarschijnlijk naar de het bittere drankje dat Dave dronk om ziek te worden zodat hij niet mee moest naar een werkkamp.

Dit boek is één van de nederlandstalige klassiekers dat ik al heel lang wil lezen. Vraag me niet hoe ik weet dat het een klassieker was, en ik wist ook niet waar het over ging. Wat me nu verbaasd is dat zo kort is maar ook hoe emotioneel. De kracht van Het achterhuis van Anne Frank is dat Anne haar frustraties en emoties laat zien. De ik-persoon in *Het bittere kruid* vertelt het verhaal op zo'n afstandelijke manier dat het lijkt of het haar helemaal niets doet. Dan lees ik liever de soms wel onredelijke pubergedachten van Anne dan dit.

Wat het meeste indruk op me maakte was de incident waar het buurmeisje langskomt om een tennisracket te lenen. Het Joods meisje laat haar allerlei spulletjes meenemen om in bewaring te nemen tot na de oorlog. Dit is al erg genoeg, maar dan vraagt het buurmeisje of het Joods meisje even naar buiten wil kijken om te controleren of er niemand ziet dat ze uit het huis komt want dan zou zij misschien problemen krijgen. Alsof dat normaal was. En zo zie je dat het ondenkbaar geleidelijk aan het nieuwe normaal kan worden.

Sterk in zijn beknoptheid. En dat maakt dat dit boek lang door zal gaan als 'lezen voor de lijst' boek voor die jongeren die niet geboeid worden door boeken.

Joost says

Novelle met bedeesde beschrijving van een Joods meisje op de vlucht voor razzia's in Amsterdam. Vanuit ik-persoon, heel erg "show, don't tell." Nauwelijks enig vertellerscommentaar. Bijna op het cynische af

nuchter, maar ook wel een beetje droogjes allemaal. Toch blijft deze literatuur noodzakelijk, misschien wel juist vanwege dat droge, dat onderkoelde, dat schrijnende accepterende.

Tânia Tanocas says

Um registo breve e bastante simples do que a família e a autora passaram durante a ocupação nazi na Holanda.

Opinião completa aqui: <http://baudatanocas.blogs.sapo.pt/a-e...>

Jielus Kuijntjes says

Een bewijs dat mensen die anderen met Hitler vergelijken een gebrek aan kennis hebben! Lees eerst maar eens dit boek voordat je als een kip zonder kop spreekt!

Moira Macfarlane says

Dit is wat het is, achterblijven.

1957 verscheen dit stukje proza van Marga Minco, ik las het toen ik 20 was en ik las het nu. Het heeft niets van zijn intensiteit verloren, in weinig woorden vallen levens uiteen. De breekbaarheid van de mens.

Marga Minco kreeg deze week te horen dat haar werk de P.C. Hooftprijs heeft gewonnen, zij is 98 jaar oud.

"Ik dacht aan de tijd toen ik nog werkelijk gewoon was. Ik vroeg me af hoe dat geweest was. Ik was vergeten hoe ik keek als ik op straat liep, hoe ik me voelde als ik in de trein stapte, wat ik zei als ik een winkel binnenging."

Queria Estar Lendo says

A Erva Amarga, lançamento de março da Editora Record - que nos cedeu o exemplar para resenha - é um livro de crônicas escrita pela autora Marga Minco, e relata de forma simples e leve os dias de uma protagonista judia sem nome durante a ocupação nazista da Holanda.

Marga Minco imprimiu na voz de sua protagonista sua própria experiência com a ocupação nazista, percorrendo em suas crônicas de forma leve sobre um período da história tão obscuro. Cada crônica, organizada de forma cronológica no livro, conta sobre uma família que, por estar relativamente longe do centro da guerra, acreditava que o conflito não chegaria até ali, e então que eles não acreditam que vai ser tão ruim por ali e que o conflito logo chegaria ao fim.

Tanto a protagonista quanto a autora são as únicas sobreviventes de uma família de cinco.

Eu já li alguns livros sobre a segunda guerra mundial, tanto ficção quanto didáticos/histórias reais, e achei que estava completamente pronta para ler *A Erva Amarga*. Só que não.

Em nenhum momento Minco menciona diretamente os horrores da guerra e dos campos, as crônicas são simplistas, sobre coisas como o shabat na sinagoga ou sobre emprestar uma raquete de tênis ou, ainda, sobre costurar as estrelas em seus casacos, tudo por um ponto de vista inicialmente tão ingênuo que rivalizou com a narrativa de *O Menino do Pijama Listrado*.

Mas ainda assim, me peguei chorando copiosamente. A protagonista foi quem escapou, vivendo na clandestinidade, no interior da Holanda, até o fim da guerra, narrando como, um a um, sua família foi levada pelos oficiais. As crônicas são curtas e diretas e, ainda assim, emocionam.

"Me deixe pelo menos hoje ser uma pessoa igual a todas as outras."

A forma como a família mantém a fé de que as coisas não vão ficar tão ruins ou que o conflito vai acabar logo é tão ingênuo que é difícil não se emocionar. É difícil não ler as páginas pensando que a gente sabe exatamente quando o conflito "termina", mas eles não. Para aquelas personagens, que são na verdade pessoas reais, era um grande não sei e isso fica claro lendo *A Erva Amarga*. Assim como a sensação de o quão assustador o não saber é.

Não saber se sua família está viva, está bem. Não saber o que aconteceu com os idosos levados da casa de repouso. Não saber quando os oficiais vão bater a sua porta. Quando você vai ser levado.

E é fácil sentir isso, assim como é fácil sentir a emoção quando a personagem compara a tradição do sêder de deixar a porta entreaberta para os visitantes sentirem que são bem-vindos, com seu irmão falando sobre como ainda tem muitas pessoas dispostas a abrir as portas para eles (os judeus). Quando a gente tem esse conhecimento, por menor que seja, do que foi a segunda guerra e o Holocausto, é fácil se emocionar com as crônicas, especialmente quando fica martelando na nossa cabeça "isso é real, isso aconteceu com a autora".

A Erva Amarga é um livro pequeno, rápido de ler, mas com um impacto gigante. Mesmo sem citar os horrores da guerra, é um livro que agrada tanto os entusiastas de história quanto aqueles que não leem muito sobre o assunto. Marga Minco traz crônicas reflexivas e fáceis de serem lidas, que podem agradar os mais diversos leitores.

E um ponto positivo dessa edição da Editora Record é a diagramação, com um espaçamento bom entre as linhas, que torna a leitura bastante confortável - além de tornar a sensação de uma leitura rápida ainda maior.

Impossível não indicar.

Marjanneke says

Aanleiding om dit boek te gaan lezen was het winnen van de P.C. Hooftprijs door de schrijfster. De sobere en wellicht bijna nuchtere manier van het beschrijven van de situatie maakt, doordat de geschiedenis alom bekend is, het wellicht des te indringender. Het had wat mij betreft wel langer mogen zijn, ik had graag meer willen lezen over haar ervaringen.

Kaat V says

Marga Minco put uit eigen herinneringen

Het bittere kruid (verwijzend naar de Sedermaaltijd) gaat over een joods gezin ten tijde van de tweede wereldoorlog. Het is een verhaal dat in je kleren kruipt, al wordt er niet met grote woorden over de oorlog gepraat. De oorlog lijkt continu een randverschijnsel, iets dat overwaait. Marga Minco (°1920) zou het verhaal deels op eigen ervaringen en deels op anekdotes hebben gebaseerd.

Het verhaal wordt verteld door een jong meisje dat ziet wat er rond haar gebeurt. Zij en haar familie lijken de oorlog te ondergaan, niet beseffend dat die oorlog een gruwelmaschine is die het specifiek op hen gemunt heeft.

Na enige tijd zei mijn vader : "we wachten nog tien minuten, dan steken we het grote licht aan". Maar voor die tien minuten om waren, ging de bel. Het was even voor negenen. We bleven zitten en keken elkaar verbaasd aan. Alsof we ons afvroegen : Wie zou daar zijn ? Alsof we het niet wisten ! Alsof we dachten : Het kan net zo goed een kennis wezen die op visite komt ! Het was immers nog vroeg in de avond en de thee stond klaar.

Alsof we ons afvroegen : Wie zou daar zijn ? Alsof we het niet wisten ! Alsof we dachten : Het kan net zo goed een kennis wezen die op visite komt ! Het was immers nog vroeg in de avond en de thee stond klaar.

Ze moeten een loper gehad hebben.

Ze stonden in de kamer voor we ons hadden kunnen verroeren. Het waren grote mannen en ze hadden lichte regenjassen aan.

"Haal onze jassen even", zei mijn vader tegen mij.

Mijn moeder dronk haar kopje thee uit. (p. 52)

Ongeloof

Dat ongeloof blijkt door het hele boek.

"En jullie nu ?" zei de buurman. Hij kwam wat dichterbij. "Wat doen jullie ?".

"Wij ?" zei mijn vader. "Wij doen niets. Waarom zouden we ?"

De buurman haalde zijn schouders op en plukte een blaadje uit zijn heg.

"Als je hoort wat ze daarginds...."

"Hier zal het wel niet zo'n vaart lopen," zei mijn vader.

Stilte in het boek

Marga Minco schrijft ontzettend ingetogen. Alsof ieder woord gewogen is. Er wordt bijzonder zuinig omgesprongen met emotie. Ook al eindigt het boek allesbehalve goed, toch blijft de ingetogenheid. Alsof er Marga Minco vooral stilte in haar boek wou stoppen.

Samengevat

Taal : Vlot geschreven.

Inhoud : Het semi-autobiografisch verhaal van een joodse tiener ten tijde van de bezetting

Emotie : ingetogen

Themata : joods gezin onder de bezetting, nauwelijks beseffend wat hen overkomt

Genre : autobiografie

Personages : ik-figuur (naamloos), haar ouders, broer en zus

Tempo : vlot

Context : Nederland, WO II

Praktisch

Marga Minco, Het bittere kruid, uitgeverij Bert Bakker, 90 blz.

Te koop bij bol.com voor € 19,95, maar makkelijk te vinden in bibliotheken.

Sam says

Iedereen is altijd vol lof over dit boek, maar om eerlijk te zijn zie ik niet in waarom.

Het moet een zielig verhaal zijn, oorlog, familie dood etc.

Maar het is zo saai en kinderlijk geschreven dat het mijn gevoel niet wist te pakken. En ik huil om alles, echt alles, maar ik heb geen traan gelaten om dit boek.

Het is dat het 90 pagina's is anders had ik hem niet uitgelezen.

Het idee van het boek klinkt goed, oorlogsverhalen zijn vaak erg zielig. En ik hou van zielige boeken.

Maar deze stelde me een beetje teleur.

De hoofdpersonen zijn saai beschreven, het is onduidelijk en het had veel beter kunnen zijn dan het is geworden.

Erg jammer.

Marc says

A gem in the holocaust literature, especially by the detached, almost clinical registration of what happens to and around the I-person, Margo Minco I assume. Mind-boggling is the resigned, marveling way she and her family experience the nazi persecution. The holocaust is never explicitly mentioned, the big world events remain in the background, but their negative effects translate into shocking little things.
